

[Dorte Bennedsen]

at selv når disse landes nærområder er ved at drukne i problemer og ikke kan klare mere, skal vi gå ind og sætte dem kniven på struben og tvinge dem til det.

Jeg vil gerne høre, om det også er ordførerens indstilling.

(Kort bemærkning).

Jens Jørgensen (KF):

Vi kunne jo begynde med at sige, selv om emnet er meget alvorligt, at før var det struben på kniven, nu var det kniven på struben. Men lad det nu være.

Det er sådan i denne alvorlige sag, at nær-område skal defineres bredere end bare Kroatien. Og jeg må fastholde, at man også på det plan kan samarbejde og bør samarbejde og gøre det konkret ved at udnytte de midler, der, som det jo også fremgår af indenrigsministerens redegørelse, kan hjælpe mindst seks gange så meget i de pågældende områder.

Derfor er der nøje overensstemmelse mellem hr. Helge Adam Møllers ordveksling og synspunkter og det, jeg har sagt.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg er ganske enig i, at nærområdet kan være mere end Kroatien. Men netop fordi vi på mange måder kan synes, at det er rigtigt, at det sker i nærområderne, har den danske regering henvendt sig til en række regeringer. Disse har ikke ønsket at sige ja til en sådan indsats. Derfor vil jeg gerne igen spørge: Når disse lande ikke ønsker at sige ja, er det så det konservative partis holdning, at vi skal gå ud med alle magtmidler og søge at tvinge dem til at sige ja, lande, som har væsentlig flere eksjugoslaviske, bosniske flygtninge, end vi har her i landet?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Ja, det skal vi. Vi skal søge langt mere aktivt at sige: Jer, der har nogle problemer, som i øjeblikket er større end vores, fordi I ligger lige ved siden af de lande, som flygtningene kommer fra, og fordi flygtningene naturligt søger til jeres lande, vil vi godt være med til at hjælpe økonomisk.

Fru Dorte Bennedsen nævnte selv et eksempel i sin ordførertale. Hun sagde: Ville det ikke

være urimeligt, at vi skulle klare det alene, hvis Danmark pludselig fik mange hundrede tusinde eller en halv million flygtninge? Og hun vil le godt se min reaktion. Jeg vil da gerne sige, at hvis den situation skulle opstå i Sverige, som er et af vore nabolande, at der pludselig kom mange hundrede tusinde flygtninge, så ville jeg synes, det var helt naturligt, at det først og fremmest var Danmark, Norge og Finland, som hjalp de flygtninge, uanset om det var 100.000 eller en halv million.

Men jeg ville synes, det var utrolig usolidarisk, hvis grækere, spaniere, kroater, bosniere, tyrkere og andre ikke sagde: Vi vil godt hjælpe jer økonomisk. I er nabolande, I har en kultur, et sprog og nogle normer, som ligger meget tæt på svenskernes. I tager den store byrde på jer, men vi hjælper jer økonomisk. Og det er faktisk nøjagtig vores holdning; det er langt lettere for flygtningene at være i et område, der minder om det område, de kommer fra, både kulturelt, traditionsmæssigt, geografisk, klimatisk osv. Det vil være lettere for dem at vende tilbage senere, men det kræver selvfølgelig, at vi andre er villige til at bruge de samme midler, som vi ellers ville have brugt her i Danmark, til at hjælpe de lande, der tager den større byrde.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil godt sige, at hr. Helge Adam Møller misforstod nok min illustration af situationen i Danmark. Jeg talte om, at der også kom andre lande og tvang os til at beholde disse flygtninge, fordi de selv ønskede at få færre. Der står i den konservative borgmesterudtalelse, at vi skal bygge lejre i udlandet, så vi kan få færre flygtninge, men jeg tror ikke, hr. Helge Adam Møller ville bryde sig om den situation.

Men jeg forstår, det er De Konservatives mening, at vi skal tvinge disse nærområder, Kroatien, Ungarn, Albanien, Slovenien, og hvem det nu ellers måtte være. Jeg har bare et stiltfærdigt spørgsmål: Hvordan skal det ske? Jeg har også en beklagelse, og det er egentlig mere på hr. Helge Adam Møllers vegne, for jeg beklager, at han ikke havde lejlighed til at deltage i de forhandlinger, vi havde med de kroatiske myndigheder. Vi tilbød penge, og vi tilbød at oprette og drive lejre, som vi gør i forvejen. Men der kom et klart og utvetydigt nej! De syntes ikke, de skulle have flere flygtninge,